

רע"פ 1854/24 - מחמד טהה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
רע"פ 1854/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מחמד טהה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 70836-06-23 מיום 4.2.2024 שניתן על ידי השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד שוקרי אבו טביק

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת מ' ברנט, השופט ש' בורנשטין והשופט ע' מיכלס) ב-עפ"ג 70836-06-23 מיום 4.2.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברמלה (הנשיא מ' מזרחי) ב-ת"פ 30541-05-21 מיום 16.5.2023, שלפיו המבקש ירצה עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. זאת בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בעבירות של התפרעות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 1(1), 2(2) ו-25 לחוק.

2. בקשה זו מופנית, אך ורק, כלפי החלטת הערכאות קמא שלא לנכות מעונשו של המבקש את תקופת מעצרו - 50 ימים. אלא שהמבקש מנסה להציג החלטה זו ככזו המתייחסת לסוגיה עקרונית רחבת היקף, ולא כן. ניכוי תקופת מעצרו של נאשם מתוך תקופת המאסרהוא אמנם נוהג מקובל, אך האפשרות להורות כן נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט ותלויה בנסיבות כל מקרה ומקרה. בפסיקה הובהר כי לנאשם אין זכות קנויה לניכוי ימי מעצרו והשאלה אם לנכות את ימי המעצר נתונה לשיקול דעת בית המשפט (רע"פ 7584/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9

(2.12.2014); רע"פ 10013/05 לוי נ' מדינת ישראל (13.7.2006)). מעבר לכך, במקרה זה המבקש ביקש להמיר את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו לריצוי בדרך של עבודות שירות לעונש מאסר מאחורי סורג ובריח. בית משפט השלום הבהיר לו, לאור בקשתו החריגה, כי אין בכוונתו לנכות את ימי המעצר מעונשו. המבקש, אשר היה מיוצג, הסכים לכך.

3. הנה כי כן, אין לפנינו סוגיה משפטית עקרונית החורגת מהנסיבות הקונקרטיות של המבקש, שיקולי צדק ייחודיים או חשש ממשי כי נגרם עיוות דין (רע"פ 2187/24 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.3.2024)).

4. בהתאם, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשפ"ד (4.4.2024).

שׁוֹפֵט